

Aarhus byråds journalsager (J. Nr. 661-1940)

Originalt emne

Skole- og Undervisningsvæsen

Skole- og Undervisningsvæsen/Skolepsykiater og skolepsykologer

Uddrag fra byrådsmødet den 16. september 1940 - side 6

[Klik her for at åbne den oprindelige kilde](#)

(J. Nr. 661-1940)

Indstilling fra Skolekommissionen angående Ansættelse af Fru Margrethe Lomholt som psykiatrisk Raadgiver ved Aarhus kommunale Skolevæsen.

Følgende Indstilling forelægger:

"Under Hensyn til medfølgende Breve fra Fru M. Lomholt tillader man sig at ansøge om Tilladelse til forsøgsvis at antage ovennævnte Læge som psykiatrisk Raadgiver ved Skolevæsenet med 1 ugentlig Konsultationsdag, dog at man forsøger ved Forhandling med Lægeforeningen at faa Honoraret ansat til 1200 Kr. aarlig."

K. Moustén anbefalede Indstillingen, idet en saadan Institution vilde være til Hjælp for mange Børn, som der var et eller andet i Vejen med. Det skulde ikke være Erstatning for en Skolelæge, men man vilde faa et Sted, hvortil de Børn, der var noget i Vejen med, kunde henvises, saa man bedre kunde bedømme, hvad der skal gøres med dem. For Tiden betalte man 400 Kr. til Lægeundersøgelse af svagt begavede Børn; disse Penge kunde spares, og hvis man kunde faa Lægen for 1200 Kr. aarlig, betød Udgiften ikke saa meget.

I. C. Sørensen syntes, at det hidtil havde drejet sig om saa faa Tilfælde, at der næppe var tilstrækkelig Grund til at lave en fast Stilling. Naar en Læge fra Brejning kunde rejse hertil og besørge Arbejdet for 400 Kr. aarlig, maatte det kunne gøres lige saa billigt af en lokal

Læge, og det vilde være rigtigst at betale hende Honorar for hvert Tilfælde. Hvis der var Tale om Børn under Socialvæsenet, kunde der maaske ogsaa blive Tale om Refusion, saa der trængtes til flere Oplysninger i Sagen.

Chr. Nielsen vilde meget anbefale Forslaget, der havde stor Betydning for Skolevæsenet og tillige for Børneværnet, hvor man ofte stod overfor at skulle anbringe Børn udenfor Hjemmet og saa maatte søge Vejledning hos en Læge. Men tidt drejede det sig om Intelligensprøver, som enhver Læge ikke kunde udføre. Nogen Refusion af disse Udgifter kunde ikke faas hverken ved Skolevæsenet eller Socialvæsenet. Der var sikkert mange flere Børn ved Aarhus Skolevæsen, som trængte til at undersøges, og hvis der var Tale om svagt begavede Børn, gjaldt det om at faa dem anbragt paa de rigtige Steder, hvor de kunde faa den Uddannelse, der passer for dem. Det var derfor i høj Grad en Samfundssag.

K. Moustén syntes, at Forslaget var saa beskedent, at man godt kunde tiltræde det uden Kritik. Udvalget foreslog det tilmed som en midlertidig Ordning, saa kunde man se, om der blev tilstrækkelig Tilslutning.

J. R. Fanger mente, at hvis man skulde have en saadan Læge, burde der fastsættes en Pris pr. Konsultation; at ansætte en Læge med fast Løn var et forkert Princip. Men Byen havde lige faaet et Børnehospital med en dygtig Reservelæge, og maaske kunde Hospitalet undersøge disse Børn.

Chr. Nielsen troede, at Skoleudvalgets Forslag blev det billigste. Fru Lomholt var meget interesseret i denne Sag og havde ofret meget paa sin Uddannelse i den Retning. Saadanne Undersøgelser kunde ikke ske paa Børnehospitalet, for Lægerne havde ikke Forudsætninger for at foretage disse.

J. R. Fanger: Reservelægen paa Børnehospitalet er den samme, som her foreslaas ansat!

Borgmesteren bemærkede, at naar man havde en fast Ordning med en bestemt Pris, kunde man bruge vedkommende, saa meget man vilde, og hvis det ikke blev tilfredsstillende, kunde man jo gaa over til en anden Ordning. Naar baade Skoleudvalget og Børneværnet anbefalede Ordningen, kunde man maaske prøve den f. Eks. et Aar.

Kai Blicher syntes ikke, der var megen Mening i at forhøje Beløbet fra 400 Kr. til 1200 eller 1800 Kr.

Borgmesteren vilde saa henstille, at man overlader til Skoleudvalget at forhandle med Lægeforeningen om Lønnen, og at Udvalget derefter paany fremsætter Sagen.

K. Mousten syntes, man kunde overlade Sagen til Skoleudvalgets Afgørelse, da Udvalget bestod af 5 Byraadsmedlemmer, som var enige derom.

Vald. Kloster kunde godt gaa med til, at Skoleudvalget afgør Sagen, hvis de er enige, men vilde ikke stemme for at betale 1800 Kr. dertil. Taleren forstod ikke, hvorfor der skulde blive flere Børn end hidtil, der skulde undersøges.

K. Mousten svarede, at hidtil havde det kun drejet sig om de ca. 20 Børn paa Marienlundsskolen, men naar det kom til at gælde for hele Skolevæsenet, vilde der selvfølgelig blive flere.

Forslaget vedtoges med 13 Stemmer mod 6.

